

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/695/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

137/2013. (IV. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2012. augusztus 17-én előterjesztett **panaszát** a 2013. április 30-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. augusztus 17-én a Testület panaszbejelentő formanyomtatványát kitöltve, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amelyben a következőket adta elő.

A panaszos 2012. március 11-én éjjélkor jelentette a H. városi Rendőrkapitányságon önmagáról gondoskodni és tájékozódni képtelen, szellemi leépülésben szenvedő édesapja, K. M. eltűnését. A kikerkező rendőrök megkezdték a kutatást az eltűnt személy lakóhelyétől, és másnap reggelig „az egyik irányban elvégezték a keresést”, eredménytelenül. Ezt követően a panaszos arra kérte a rendőröket, hogy a nyomkövető kutyát – melyet az éjszaka folyamán szintén sikertelenül vetettek be a panaszos távollétében – ismételten vegyék igénybe. A panaszos sérelmezi, hogy a rendőr ezt elutasította, mondván, hogy annak „nincs értelme”. Beültették a rendőrautóba, és elindultak H. község irányába édesapjának felkutatására. A panaszos kérése ellenére azonban nem mentek el egészen H. községig, csak E. településig, mondván, hogy az illetékességi területük odáig tart. Hiába kérte a panaszos, hogy szóljanak az illetékességgel rendelkező rendőrkapitányságnak, az illetékes B. városi Rendőrkapitánysághoz legkorábban 2012. március 14-én érkezett megkeresés.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Beadványában megjegyzi ugyanakkor a panaszos, hogy a rendőrök illetékességről való tájékoztatása nem volt helytálló, mivel a 33-as út „bal oldali része” a H. községi Rendőrkapitányság illetékességi területe. A panaszos elmondta továbbá, hogy három szemtanú is látta 2012. március 12-én különböző időpontokban az édesapját H. település felé gyalogolni a kövesúton. Sérülmezi, hogy egy rendőrautó sem ment el a főúton, pedig akkor még élve megtalálták volna édesapját. 2012. március 14-én felhívta a rendőröket B. településről – arról a helyszínről, ahol szemtanúk utoljára látták édesapját – és kérte, hogy hozzanak a helyszínre egy nyomkövető kutyát. A panaszos kifogásolja, hogy ennek a kérésének sem adtak helyt azzal az indokkal, hogy a szag pár óra alatt elillan, így nem lenne értelme a helyszínre vinni a nyomkövető kutyát. Végezetül előadta, hogy a Belügyminisztériumhoz is fordult segítségért, amely felhívta a Megyei Rendőr-főkapitányság figyelmét a panaszos megkeresésére és kérte sürgős intézkedését, azonban további intézkedésre ez alapján sem került sor. A panaszos véleménye szerint azért, hogy a Debreceni Orvostudományi Egyetem Mentőcsoport alakulata által felajánlott segítséget nem fogadták el, valamint a nyomkövető kutyát sem alkalmazták, a H. városi Rendőrkapitányság segítségnyújtás elmulasztását valósította meg. Édesapjára egy juhász kutyája talált holtan B. településnél pár nappal később. A fentiek alapján a panaszos kéri, hogy sérelmei kivizsgálására a Testület folytasson panaszeljárást.

2) A Testület a panasz kézhezvételét követően, 2012. augusztus 29-én levélben fordult a panaszoshoz, amelyben felhívta igazolási kérelem előterjesztésére és a panaszbeadvány aláírásával való megerősítésére, valamint annak pontosítására. A panaszos a Testület levelére 2012. szeptember 4-én megküldött elektronikus-, valamint postai beadványban reagált, mely utóbbiban aláírásával megerősítette panaszát. Úgy nyilatkozott, hogy a Testület létezéséről elektronikus panasz megírásának napján szerzett tudomást egy jogi ismeretekkel rendelkező személytől, a Testület címének és elérhetőségének pedig ezután nézett utána az interneten.

A panaszos beadványát az alábbiakkal egészítette ki. 2012. március 14-én reggel a panaszos önkéntesekkel, valamint azzal a három szemtanúval, akik március 12-én látták édesapját a 33-as főúton gyalogolni, visszament B. településre, ahol utoljára látták édesapját. Az N. település polgárai és a H. település mezőre K. településig átnézték a terepet a járható utakon közlekedve. B. környékén azonban számos nádas, bokros és erdős rész található, amely autóval nem járható. Így a panaszos, a H. községi polgárőr, Sz. M., valamint egy jelen lévő önkéntes megállapította, hogy nyomkövető kutya bevetése lenne szükséges. Ekkor hívta fel a rendőrséget azzal, hogy mivel nem esett eső és fagy sem volt a napokban, a szolgálati kutya ki tudná szagolni édesapja nyomát. A kérésének azonban nem tettek eleget. Leírta továbbá, hogy édesapjára egy bokros-nádas-erdős területen találtak rá. Egyik oldalról egy vizesárok-töltés takarta el, másik oldalról pedig a vasúti sín töltése. A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök úgy keresték édesapját, hogy ki sem szálltak a gépjárművekből, valamint hogy csak D. város felé végezték a kutatást. Egyedül a panaszos nem volt képes több ezer hektárt bejárni, segítséget azonban nem kapott.

Leveléhez a panaszos számos beadványt csatolt.

a) A 2012. március 19-én a Belügyminisztérium ügyfélszolgálatára elektronikus úton elküldött levelében a panaszos beszámolt édesapja eltűnéséről, valamint arról, hogy hol látták őt utoljára szemtanúk. Leírta, hogy elégedetlen a H. városi Rendőrkapitányság

tevékenységével, amelynek állományától hiába kért hőkamerás átvizsgálást vagy repülőgépes keresést. Hivatkozott az eltűnt személyek felkutatásának és a rendkívüli halálesetek kivizsgálásának rendjéről szóló 23/1994. (X. 26.) BM rendelet (a továbbiakban BM rendelet) 9. § (2) bekezdésére, amelynek értelmében az eljáró rendőrhatalóság vezetője eltűnt személy felkutatása érdekében szükséges terület-átkutatáshoz kérheti más szervezet segítségét. Végezetül kérte a Belügyminisztérium sürgős intézkedését.

b) Megküldte a panaszos a Belügyminisztérium Civilkapcsolati Osztályának munkatársa, S. M. 2012. március 20-án elektronikus úton eljuttatott megkeresését dr. F. Cs. r. dandártábornokhoz, a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez. Levelében a Belügyminisztérium munkatársa felhívta a főkapitány figyelmét a panaszos megkeresésére, és kérte sürgős intézkedését.

c) A panaszos elektronikus leveléhez csatolta a mobilszolgáltatójától lekért 2012. márciusi hívásrészletezést. Ebből pontosan látható, hogy melyik napon hány órákor és milyen időtartamban kezdeményeztek segélyhívásokat az adott telefonszámról.

d) A panaszos csatolt számos fényképfelvételt, amelyeken különböző helyszínek láthatók H. község környékéről.

e) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta Sz. Cs. r. őrnagy, a B. városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályvezetőjének 2012. március 26-án kelt végzését a hatósági boncolás elrendeléséről. Az osztályvezető számos kérdést intéz a hatósági boncolást végző szakértőhöz a halál bekövetkezésének okáról, idejéről, esetleges sérülésekről, illetve az idegenkezűségekre utaló körülmények meglétéről. Az indoklás szerint 2012. március 24-én 11 óra 08 perckor a szolgálaton kívüli H. körzeti megbízott telefonon jelentette, hogy H. körzet külterületén, a B. településhez vezető úttól kb. 2-3 km-re egy ismeretlen férfi holttestet találtak. A r. főrm. jelentette továbbá, hogy a holttestet H. P., H. községi lakos találta meg, aki arra legeltette jószágait. Az észlelést követően foganatosított szemle során megállapítást nyert, hogy az elhalt személy a panaszos édesapja. Azonosítása a KEKKH nyilvántartóból kinyomtatott arckép, ill. a ruházata alapján történt meg. A halál beálltát dr. V. A., H. községi háziorvos állapította meg. Bűncselekményre, idegenkezűségekre utaló nyom, ill. körülmény nem merült fel a helyszíni és halottszemle során. A hatósági boncolás indokaként az irat az elhalt személy rendkívüli módon bekövetkezett halálát jelölte meg.

f) A Debreceni Orvostudományi Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrumának Igazságügyi Orvostani Intézete által 2012. március 30-án kiállított igazolás megállapítása szerint néhai K. M. halálának oka keringési elégtelenség, míg alapbetegsége kihülés volt.

g) A szintén 2012. március 30-án kiállított halottvizsgálati bizonyítvány tanúsága szerint néhai K. M. halálának időpontja 2012. március 21. napja.

h) A panaszos beadványához csatolta édesapjának halotti anyakönyvi kivonatát, amely a panasz eljárás szempontjából releváns többletinformációt nem tartalmaz.

i) Megküldte a panaszos az általa 2012. április 5-én a D. városi Nyomozó Ügyészségnek írt feljelentést, amelyből az alábbiak derülnek ki. A panaszos a Megyei Rendőr-főkapitányság, a H. városi-, valamint a B. városi Rendőrkapitányság ellen tett feljelentést „halált okozó rendőri

mulasztás” miatt. Beadványában kitér arra, hogy a H. városi Rendőrség embereivel március 12-én délelőtt 11 óráig személygépjárművel, terepjárával és hőkamerával áttekintették a D. város irányában található területet, eredménytelenül. A panaszos kérdésére az utcájában lakó egyik szomszéd elmondta, hogy éjfél körül látott egy idős férfit szatyrokkal a főút, illetve a szántás felé tartani. Erről az információról a panaszos beszámolt a rendőröknek, mint ahogy azon feltevéséről is, miszerint édesapja valószínűleg E., K., illetve H. települések irányában lehet. A panaszos március 13-án reggel H. település irányában folytatta a keresést, bízva abban, hogy a rendőrök is átkutatják az általa említett körzetet. Elmondása szerint azonban úgy tudja, hogy a rendőrök nem mentek K. településen túl.

A panaszos önkéntesekkel E. településen, majd az L. tó környékén folytatott keresést. Az utóbbi helyszínen a helyi vadőr beszámolt arról, hogy március 12-én délelőtt látott egy idős férfit a panaszos által körülírt öltözékben és szatyrokkal arra gyalogolni. További két tanú látta a panaszos édesapját; március 12-én reggel Sz. településnél egy árus, dél és egy óra közt pedig D. J., a H. városi Madárkórház állatorvosa látta B. településnél. H. falujában viszont már senki nem látta édesapját, amiből a panaszos azt a következtetést vonta le, hogy édesapja letért a puszta irányába. Sételmezi, hogy kérése ellenére nem adtak mellé embert vagy nyomkövető kutyát. A H. városi Rendőrkapitányság illetékességének hiányára hivatkozott, míg a B. városi Rendőrkapitányság a megkeresés hiányára.

Március 14-én a B. városi Rendőrkapitányság kiküldött személygépkocsival egy körzeti megbízottat, Sz. M-et. A panaszos vélekedése szerint a személygépkocsi nem volt alkalmas a pusztában való közlekedésre, ezért ismételten felhívta a rendőrséget, hogy küldjenek ki nyomkövető kutyákat. Kérését a rendőrök elutasították. A következő napokban (március 15-18.) a panaszos elmondása szerint csak az ügyeletes rendőr vette fel a telefont, akitől szintén hiába kért segítséget. Sételmezte a panaszos, hogy nem látta, hogy az önkéntesein kívül bárki kereste volna az édesapját a pusztában. A panaszos hozzátette, hogy később egy járőrt is „adtak” neki, de mindez feleslegesnek bizonyult, mivel csak a közutakra szorította a keresést. Végezetül megjegyezte, hogy a Belügyminisztérium 2012. március 20-i megkeresésére sem történt semmiféle intézkedés.

j) Csatolta a panaszos a D. városi Nyomozó Ügyészség 2012. április 26-i levelét, amelyben az ügyész tájékoztatja a panaszost, hogy halált okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt tett feljelentése tárgyában a nyomozást elrendelte.

k) 2012. május 25-én a panaszos kiegészítette a D. városi Nyomozó Ügyészségnek megküldött feljelentését, sételmezve, hogy a rendőrök még fényképet sem tettek ki a hortobágyi hirdetőtáblára édesapja eltűnéséről, és az a gulyás sem tudott eltűnt emberről, akinek a kutyája rátalált a panaszos édesapjára.

l) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta a Hajdú Online internetes hírportálon 2012. március 30-án közzétett cikk nyomtatott verzióját, amely édesapja holttestének megtalálásáról számol be. A hírportál megkereste K. É-t, a H. városi Rendőrkapitányság szóvivőjét, aki elmondta, hogy a kapitányság munkatársai „a szakmai előírásoknak megfelelően jártak el, azonban a forrányomos intézkedések sajnos nem vezettek eredményre”. Megjegyezte továbbá, hogy „[a] hőkamerás figyelés csak olyan területen használható eredményesen, ahol várható személyek felbukkanása. Ami a helikopteres keresést illeti, ahhoz jó látási viszonyok és meghatározott kutatási terület szükséges, s gyakran elengedhetetlen, hogy a keresett személy is jelzéssel éljen a kutatók felé.” A cikk kitér a Debreceni Egyetem

Különleges Orvos-és Mentőcsoport (DEKOM) elnökének nyilatkozatára is, aki beszámolt a lapnak tapasztalatairól eltűnt személyek felkutatása tárgyában, valamint rávilágított arra, hogy a helikopteres keresés rendkívül magas költségei miatt nem életszerű keresési módszer. A cikk megemlíti, hogy a panaszos édesapjának eltűnéséről nem értesítették a DEKOM-ot.

m) 2012. június 11-én a D. városi Nyomozó Ügyészség Ny.133/2012/9-I. sz. határozatában a nyomozás megszüntetéséről döntött a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 190. § (1) bekezdés b) pontja alapján, mivel megítélése szerint a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható a bűncselekmény elkövetése, és az eljárás folytatásától sem volt várható eredmény.

Az ügyészség beszerezte a Megyei Rendőr-főkapitányság, a H. városi és a B. városi Rendőrkapitányság ügyeletére a panaszostól érkezett bejelentések hanganyagait. A hangfelvételek meghallgatása alapján olyan körülményt nem találtak megállapíthatónak, amely alátámasztotta volna, hogy a bejelentéseket fogadó rendőrök ne a megfelelő módon és formában végezték volna a bejelentések rögzítését, valamint a panaszos tájékoztatását.

Az ügyészség rendelkezésére álltak továbbá a H. városi Rendőrkapitányságon 1063/2012. ált. számon, valamint a B. városi Rendőrkapitányságon 993/2012. ált. számon folyamatban volt közigazgatási eljárások iratai. Az iratok szerint az eltűnés bejelentését követően azonnal egy hét főből álló rendőri erő kezdte meg K. M. felkutatását, aminek során a panaszost és édesanyját meghallgatták, majd éjjellátó készülék, hőkamera és szagnyomkövető szolgálati kutya bevetésével másnap reggel 7 óra 30 percig folyamatosan végezték a kutatást. Az irat tanúsága szerint az illetékes H. városi Rendőrkapitányság értesítette a D. városi és a B. városi Rendőrkapitányságot is, aminek folytán az N. település és D. város közötti területet az eltűnést követő napon visszatérő jelleggel ellenőrizték a járőrök.

A H. városi Rendőrkapitányság március 12-én az N. település környéki területre is kiterjesztette a keresést, amely eredményre nem vezetett. Ugyanezen a napon elrendelték K. M. körözését, valamint a médiában felhívást tettek közzé az eltűnt feltalálása végett. Március 14-én a B. városi Rendőrkapitányság foganatosított kutatást, valamint megkeresték a T. városi Rendőrkapitányságot és a H. Nemzeti Park Igazgatóságát is az érintett területek, tanyák ellenőrzése céljából. Március 17-én a panaszostól származó információk alapján a rendőrség felkérte B. Z.-t repülőgépes területellenőrzés végzésére, azonban az időjárási viszonyok miatt erre nem kerülhetett sor. A panaszos által jelzett terület átvizsgálása érdekében megkeresték az N. település N. Kft. biztonsági szolgálatát, hogy járőrszolgálatuk során legyenek figyelemmel az eltűnt személyre, valamint a H. település sportrepülőteret is felkérték, hogy a felszálló gépek pilótái a látóterükbe esetleg kerülő célszemélyről értesítsék a rendőrséget.

A panaszos édesapjának holttestére végül 2012. március 24. napján 11 óra körüli időben a B. városi Rendőrkapitányság illetékességi területéhez tartozó H. település külterületén, a B. településhez vezető úttól 2-3 km távolságra, jóságok legeltetése közben H. P. magánszemély talált rá. Az orvosi vélemény szerint K. M. a megtalálását megelőzően 2-3 nappal hunyt el, természetes halállal. A fenti tényekre alapozva a D. városi Nyomozó Ügyészség úgy ítélte meg, hogy a hatóság részéről nem volt megállapítható olyan fokú mulasztás, amely közvetlen ok-okozati összefüggésben állhatott volna azzal, hogy K. M-et nem találták meg időben. Az ügyészség megállapította továbbá, hogy a 23/1994. BM. Rendelet 7-15. §-ában kötelező jelleggel előírt körözés elrendelése időben megtörtént. A rendőri szervek visszatérően végeztek kutatást, ellenőrzést, valamint kérték más szervezetek – reptér, N. Kft., Nemzeti

Park Igazgatóság – segítségét is. Az ügyészség megítélése szerint az a körülmény, hogy az egyébként eltűnt személyek felkutatásával is foglalkozó DEKOM-ot nem hívták segítségül, nem volt olyan fokú szakmai szabályszegésnek tekinthető, amely a bűncselekmény törvényi tényállását kimerítené.

Az ügyészség álláspontja szerint az eljáró hatóságok a számukra kötelezően előírt feladatokat elvégezték, a társhatóságokkal együttműködtek és más szervezeteket is bevontak a keresésbe. Elismerte ugyanakkor a határozat, hogy nagyobb esély mutatkozott volna az eltűnt megtalálására, ha nagyobb létszámú rendőri erő felvonultatásával került volna sor a keresésre, ennek elmaradása azonban az ügyészség megítélése szerint nem mulasztásból, szakmai szabályszegésből adódott, hanem azon okból, hogy a rendőrség létszáma, kapacitása ezt kevésbé tette lehetővé.

n) Megküldte a panaszos az általa 2012. július 16-án, a Megyei Főügyészségnek írt panaszkiegészítést, amelyben azt sérelmezte, hogy a rendőrök március 12-én reggel értekezlet miatt hívták vissza a keresésből, valamint hogy a Belügyminisztérium sürgős intézkedés megtétele iránti megkeresésére sem történt intézkedés.

o) 2012. július 18-án a Megyei Főügyészség B. 1873/2012/2-I. számon a panaszos által a nyomozást megszüntető határozat ellen benyújtott panaszt elutasította a Be. 199. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Megállapította, hogy a nyomozó ügyészség nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozata megalapozott és törvényes volt. A határozatot a megszüntetés jogcíme tekintetében ugyanakkor megváltoztatta, a nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés a) pontja alapján – mivel a cselekmény nem bűncselekmény – szüntette meg. A határozat indokolásában a főügyészség az alábbi pontosításokat, illetve kiegészítéseket tette.

A főügyészség megítélése szerint az a körülmény, hogy a DEKOM-ot nem hívták segítségül, nem minősül szabályszegésnek. A határozat rögzíti, hogy március 12-én hajnali 3 óra 10 perckor nyomvezető kutyát is indítottak az eltűnt személy ingatlana elől, a kutya azonban szagot nem tudott felvenni. A kutyavezető elmondása szerint ez valószínűsíthetően a hideg időre tekintettel történt így, hiszen -4°C fok körüli hőmérséklet volt, az eltűnt személy nem bocsátott ki megfelelő mennyiségű szagot magából, a kutya pedig ilyen kevés nyomból szagot venni nem tudott. Három gépkocsival N. település területét, annak külterületét, H. község, a főút D. és H. települések közötti szakaszát, B. városi útszakaszát, Keleti főcsatorna B. város és A. híd közötti szakaszát, a K. tó környékét visszatérően is ellenőrizték március 12-én reggel 7 óráig.

A H. városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának alkalmazottai a rendőri jelentésben foglaltak szerint adatgyűjtést végeztek március 12-én reggel 7 óra 30-tól 12 óráig, amelybe bevontak egy mezőőrt, egy vadőrt, valamint az N. település körzeti megbízottat, illetve a nyomozó alosztályvezetőt és egy beosztott rendőrt. Átkutatták N. település bel- és külterületét, az N. település környéki mezőgazdasági területeket, dűlőutakat, a Keleti főcsatorna töltésének két oldalát, a főút vonalát az illetékességi területükön H. község és D. város irányába is, E. település kül- és belterületét, a K. tó területét és az azt övező hétvégi házas nyaralóövezetet, a B. város irányába illetékességi területükön lévő útszakaszt, illetve annak bekötő útjait.

A D. városi Rendőrkapitányság Bevetési Osztálya március 12-én visszatérően ellenőrizte D. város, N. telepet, valamint ellenőrzést végeztek D., N., K., O. településeken is. Március 12-én 8 óra 19 perckor a H. városi Rendőrkapitányság elrendelte K. M. körözését. A BM rendeletnek ez az egyetlen kötelező jelleggel előírt intézkedése. A határozat megítélése szerint a további intézkedési lehetőségeket kapacitáshoz és anyagi lehetőségekhez mérten célszerű igénybe venni. A H. városi Rendőrkapitányság március 12-én sort kerített felhívás közzétételére, részletesen ismertette az eltűnt személyleírását, illetve utolsó ismert ruházatát és egyéb fontos adatokat (vélelmezett távozási irány, iratok és pénz hiánya), valamint megjelölve azokat a telefonszámokat, amelyeken feltalálása esetén a H. városi Rendőrkapitányságot értesíteni lehet.

Ezen túlmenően, ahogy már a D. városi Nyomozó Ügyészség is leírta, március 14-én H. város repülőterével is felvették a kapcsolatot, valamint a szemtanúkkal, akik felismerni vélték a panaszos édesapját a főúton. A panaszos március 17-én az esti órákban tett bejelentése alapján a rendőrség azonnal felvette a kapcsolatot K. A. és B. Z. magánszemélyekkel, akiktől K. M. feltalálási helyével kapcsolatban reméltek érdemi információt. Tájékoztatásuk szerint B. Z. ugyanaznap a délelőtti órákban látott nagy távolságból egy alakot a tanyája környékén. Megjegyezték, hogy az érintett tanyákat személygépkocsival megközelíteni nem lehet. Március 14-én megkeresték a H. Nemzeti Park igazgatóját, hogy a jelzett területeket soron kívül ellenőriztesse, illetőleg, hogy az érintett területeken lévő tanyák, istállók tulajdonosaival a kapcsolatot vegye fel a tanyáik ellenőrzése céljából.

A Nemzeti Park igazgatóhelyettese március 27-én küldte el feljegyzését, amelyben rögzítette a megtett intézkedéseket. Ezek keretében a természetvédelmi területfelügyelő március 16-án délután A. település déli részén és Sz. településen, majd március 19-én teljesített szolgálata során is kereste az eltűnt személyt. A természetvédelmi örkerületvezető március 17-én folytatta a kutatást A. településen és B. településtől délre, valamint M. település térségében, illetve március 20-án a H. folyó M. településétől a T. erdőig terjedő szakaszán, ahol a folyó bal partját is ellenőrizte. Egy másik természetvédelmi felügyelő március 19-én P. településen folytatta a keresést, és B. és K. térsége is folyamatos ellenőrzés alatt volt március 15-e és 18-a közt. Ezen túlmenően a természetvédelmi őrszolgálat vezetőhelyettese ugyanebben az időszakban K. községben és az O. erdőnél végzett területellenőrzést. Mindezek alapján a főügyészség azt a megállapítást tette, hogy a rendőrségi megkeresés alapján rendkívül kiterjedt, folyamatos kutatást folytattak az eltűnt személy megtalálása érdekében.

Ami a rendőrkapitányságok közti együttműködést illeti, a B. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának járőre a H. városi kapitányság N. község körzetének megbízottjával közös szolgálatot látott el és a kapitányságok területhatárán lévő ún. K. erdő és környékének ellenőrzésére került sor. Részt vett a kutatásban egy fő kutyás járőr szolgálati kutyával és két fő polgárőr is az N. település Polgárőr Egyesület állományából. A H. városi Rendőrkapitányság március 14-én megkereste a B. városi Rendőrkapitányság vezetőjét annak érdekében, hogy vegyenek részt a kutatásban, és megküldték számukra a rendelkezésre álló információkat. A megkeresés alapján a B. városi Rendőrkapitányság március 14-én H. község területén adatgyűjtést és tanúkutatást végzett, átvizsgálta a H. község és B. település között húzódó árkot, valamint talákoztak a H. község polgárőrség tagjával, Sz. M.-el. A H. városi Rendőrkapitányság a keresésbe március 14-én bevonta a T. városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályát is, amely szintén kihirdette a keresett személy személyleírását a szolgálatban lévő állomány tagjainak, akik illetékességi területükön több személyt

igazoltattak, nyilatkoztattak. A kért tanyák ellenőrzése céljából a helyi körzeti megbízotti állományt is értesítették.

A panaszos édesapjának feltalálása végett a Megyei Rendőr-főkapitányság sajtóreferense útján felhívást tett közzé a regionálisan fogható H. városi Televízió Sziréna című műsorában és a műsorszünetekben látható képújságban.

Megkeresték az N. Kft. biztonsági szolgálatát is, akik a jelzett területen folytattak járőrszolgálatot. A panaszos bejelentése nyomán a H. városi kapitányság mind saját erő bevonásával, mind a D. városi Rendőrkapitányság megkeresésével kutatási tevékenységet fogatosított D. város, illetve egy N. településhez közeli erdős területen.

A határozat cáfolja, hogy a sértettet végül feltaláló személy – H. P. – ne tudott volna arról, hogy eltűnt személyt keresnek, hiszen amikor a közigazgatási hatósági eljárásban meghallgatták, nevezett személy ennek az ellenkezőjét állította.

A határozat megemlíti, hogy az eltűnt személy elhalálozása olyan területen következett be, amely rendkívül nehezen járható, illetve bejárható, és ez nagymértékben nehezítette a feltalálását. Maga H. P. is akként nyilatkozott, hogy kb. 200 méterre volt az adott területtől, azonban a magas növényzet, egy árok és egy 50-60 cm magas földsánc akadályozta a beláthatóságot. Ahol ő állt, onnan úgy látszott csak, mintha egy darab fekete fólia lenne a földön. Amíg közvetlenül oda nem ért a helyszínre, nem is látta, hogy az egy ember holtteste.

A közigazgatási eljárásban megállapítást nyert az is, hogy D. J. – a H. község Madárkórházának vezetője – napi rendszerességgel tartotta a kapcsolatot a panaszossal, és terepjáróval több ízben kiszállította őt K. település területére, azonban annyira nagy az érintett terület, illetve rengeteg az épület és a régi hodály, hogy bár a területileg illetékes vadőrök és a polgárőrséget is bevonták, a kutatások eredményre nem vezettek. Lovas területbejárásra is sor került, de a magas növényzet miatt csak gyalogosan járható a terület és kb. 100 méterre lehet ellátni.

A határozat rögzíti továbbá, hogy maga a panaszos is előadta tanúkénti meghallgatása során, hogy édesapja félt az idegenektől, velük nyilvánvalóan nem állt szóba emiatt, tehát segítséget sem kért senkitől, hanem valószínűsíthetőbb, hogy ha embert látott, akkor elbűjt, ami a felkutatását szintén nagymértékben nehezítette.

A főügyészség megítélése szerint nem merült fel olyan adat az ügyben, ami arra utalt volna, hogy néhai K. M-et bármilyen oknál fogva diszkrimináció érte volna. A rendőrök a felkutatás során ugyanúgy jártak el, mint bármely más eltűnt személy felkutatása során, megtéve minden olyan szükséges és lehetséges intézkedést, amely célravezetőnek látszott a feltalálása érdekében.

p) A Megyei Főügyészség mb. főügyészhelyettese 2012. július 25-én kelt levelében arról tájékoztatta a panaszost, hogy a panaszos által 2012. július 16-i keltezéssel megküldött panasz-kiegészítés elnevezésű beadványa a panaszban foglaltakhoz képest olyan új tényt, illetve körülményt nem tartalmazott, amely indokoltá tenné a panasz elutasításáról rendelkező főügyészségi határozat megváltoztatását.

q) Szintén megküldte a panaszos a főügyész helyettes által írt, 2012. augusztusi dátumozású levelet. Ebben tájékoztatta a panaszost, hogy új beadványa a korábban benyújtott panaszbeadványban foglaltakhoz képest nem tartalmazott olyan új tényt illetve körülményt, amely indokul szolgálhatna a 2012. július 18. napján kelt panasz elutasításáról rendelkező főügyészési határozat megváltoztatásához. Megismételte, hogy a panaszos, mint K. M. elhalt sértett hozzátartozója, az elutasító határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.

3) A panaszos 2012. október 10-én elektronikus úton ismételten kiegészítette panaszát, azonban e beadvány a panasz eljárás szempontjából releváns új információt nem tartalmaz, így annak ismertetésétől a Testület eltekint.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében a fentiekén kívül megkereséssel fordult a H. városi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a Testület megkeresésére 2012. október 18-i levelében reagált. A Testület a nyomkövető kutyás keresés, illetve a repülőgépes keresés lehetősége kapcsán kérte a rendőr-főkapitányság tájékoztatását a keresés napján aktuális időjárási viszonyokról. A r. dandártábornok tájékoztatása szerint a keresés idején száraz, napos idő volt, azonban több esetben erős szél fújt.

A Testület választ várt arra a kérdésre is, hogy a keresés során mennyiben vették figyelembe, hogy három szemtanú is látta a keresett személyt március 12-én H. község felé gyalogolni, valamint arra, hogy mi volt az oka annak, hogy március 14-én a panaszos kérése ellenére nem mentek ki kereső kutyákkal arra a helyszínre, ahol a szemtanúk a férfit utoljára látták. A r. dandártábornok válaszában kifejtette, hogy a H. városi Rendőrkapitányság haladéktalanul megkereste a terület ellenőrzése céljából a B. városi Rendőrkapitányságot, továbbá ismételten felvette a kapcsolatot a H. község Nemzeti Park vadőreivel, hogy segítsék a terület ellenőrzését. A Testület azon kérdésére, hogy érkezett-e felajánlás a rendőrséghez a DEKOM-tól, a főkapitányság vezetője nemleges választ adott, kiegészítve azzal a megjegyzéssel, hogy konkrét, behatárolható terület ismeretének hiányában nem is lett volna mód a mentőkutyák alkalmazására. További kérdésre válaszolva a főkapitányság vezetője elmondta, hogy a keresés az elhalt személy feltalálásáig folyamatban volt, a felmerülő információkat a H. városi Rendőrkapitányság folyamatosan ellenőrizte. Végül tájékoztatta a Testületet, hogy a keresett személy holttestére 2012. március 24-én délelőtt 11 óra körüli időben találtak rá, és a rendkívüli halál miatt a közigazgatási eljárást a B. városi Rendőrkapitányság folytatta le.

2) A H. városi Rendőrkapitányságon 2012. március 12-én K. Gy. r. tzls. ügyeletes által készített hivatalos feljegyzés rögzíti, hogy a panaszos aznap 00:06-kor tett telefonos bejelentést édesapja eltűnéséről, előadva az eltűnt személy nevét, életkorát, személyleírását, ruházatát, valamint feltételezett távozási irányát. Az irat rögzíti, hogy 00:08-kor kivonultak adatgyűjtést és kutatást végezni, és 00:15-kor meg is érkeztek a helyszínre.

3) A K. M. eltűnése miatt kezdeményezett közigazgatási hatósági eljárás keretei között 2012. március 12-én 08 óra 19 perckor a H. városi Rendőrkapitányság elrendelte nevezett országos körözését. Az erről készített végzés a Testület rendelkezésére áll.

4) A H. városi Rendőrkapitányság március 12-i keltezésű felhívásában szerepel az eltűnt fényképe, személyleírása, utolsó ismert ruházata, vélelmezett elindulási iránya, valamint az értesítendő rendőrkapitányság telefonos elérhetőségei.

5) Cs. L. r. szds., a H. városi Rendőrkapitányság munkatársa március 12-ei összefoglaló jelentéséből az alábbi releváns többletinformáció derül ki. A r. szds. forrónyomos csoportot alakítva egy r. törm-el kivonult a helyszínre, ahol meghallgatta K. M. feleségét. Megtudták, hogy K. M. 2011 júniusában egyszer már elszökött, akkor a szántóföldeken D. városba indult a volt lakcímére. Ekkor az orvosok agysorvadást állapítottak meg nála, és azóta rendszeres gyógyszeres kezelés alatt állt. A mostani eltűnésének estéjén 18.00 órakor megkapta gyógyszereit, majd K. M-né éjfél körül vette észre az eltűnést, melynek ideje 21.00 és 00.00 óra között lehetett. A keresésben még további két gépkocsis járőr is segített, amelynek tagjai Sz. R. r. törm., B. M. r. őrm., továbbá K. S. r. törm., T. K. r. tzs és E. L. r. őrm. voltak, akik éjjellátó és hőkamerával folytatták a keresést. 03.10 órakor E. L. nyomkövető kutyát indított az eltűnt személy ingatlana előtt, azonban a kutya a kiskaputól szagot nem tudott felvenni a hideg idő miatt. A fentieket követően három gépkocsival N. település területét, annak külterületét, H. község, főút D. városi és H. község szakaszát, B. városi szakaszát, a Keleti főcsatorna B. városi és A. híd közötti szakaszát, valamint a K. tó környékét visszatérően ellenőrizték reggel 7 óráig. A fagyos földön emberi lábnyomot nem találtak. Ezt követően elrendelték K. M. országos körözését.

6) A Megyei Rendőr-főkapitányság megküldte a Testület részére a H. városi Rendőrkapitányság által március 14-én a H. községi Nemzeti Park igazgatójának, a B. városi Rendőrkapitányságnak, valamint a T. városi Rendőrkapitányságnak kiküldött megkereséseket. Az iratok jobb felső sarkában aláhúzva és félkörrel szedve a „soron kívül!!” és a „sürgős!!” figyelmeztetések szerepelnek. A megkeresésben kéri a soron kívüli ellenőrzést, az érintett területeken lévő tanyák, istállók tulajdonosaival való kapcsolatfelvételt és a természetvédelmi őrk tájékoztatását.

7) A Megyei Rendőr-főkapitányság a Testület rendelkezésére bocsátotta az intézkedéssel érintett rendőrök jelentéseit, összesen tizenháromat, valamint egy hivatalos feljegyzést. A H. városi-, D. városi-, T. városi-, valamint B. városi Rendőrkapitányságok által végzett különböző kutatási tevékenységek magukban foglalták 2012. március 12. napjától március 18-ig az adatgyűjtést, tanúkutatást, igazoltatást és nyilatkoztatást, személygépjárműves keresést, valamint személyek tájékoztatását az eltűnéstről. A jelentések tartalmát a Megyei Főügyészség fentebb ismertetett határozata részleteiben taglalja, így azok ismételt leírásától a Testület eltekint. Releváns többletinformáció található ugyanakkor a H. városi Rendőrkapitányságon dolgozó K. B. r. szds. március 18-ai jelentésében. Az irat rögzíti, hogy március 17-én K. L. magánszemély felajánlotta segítségét repülőgépes átvizsgálásban, mivel tulajdonában van egy kisrepülőgép és a tanyája környéke személyautóval nem járható. Mivel aznap erős szél fúj, a repülőgépes keresésre aznap nem került sor.

8) A H. városi Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. március 21-i értékelő jelentése ismerteti az eltűnt személy felkutatása érdekében tett intézkedéseket. Az irat rögzíti, hogy március 12-én a H. városi Rendőrkapitányság ügyeletesen intézkedett a rendelkezésre álló adatok alapján

számításba vehető szomszédos rendőrkapitányságok ügyeletének értesítéséről. A T. városi Rendőrkapitányságot újabb információk birtokában március 14-én keresték meg. A lefolytatott parancsnoki kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az ügyben tett intézkedések a jogszabályi előírásoknak megfelelően történtek, jog- és szakszerűek voltak. Az eseménnyel, illetve a megtett intézkedésekkel kapcsolatban szakszerűtlen munkavégzésre, fegyelemsértésre utaló adat vagy körülmény az irat szerint nem merült fel.

9) 2012. március 30-án a H. városi Rendőrkapitányság személykörözés visszavonásáról hozott végzést, tekintettel arra, hogy 2012. március 24-én megtalálták K. M. holttestét.

10) Az eltűnt személy felkutatása érdekében folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárás befejezéséről hozott határozatot a H. városi Rendőrkapitányság 2012. április 12-én hozta meg.

11) A Testület meghallgatta a panaszos édesapjának eltűnésével kapcsolatos segélyhívásokról rögzített hangfelvételeket, amelyekből a fentiekén kívül további releváns információ nem állapítható meg.

III.

A panaszos sérelmeivel összefüggésben a Testületnek vizsgálnia kellett, hogy a panasz előterjesztésére az előírt törvényi határidőn belül került-e sor.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésének a panasz benyújtásakor hatályos szövege szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A konkrét ügyben a panaszos azt sérelmezte, hogy édesapja eltűnése kapcsán az intézkedő rendőrök nem a tőlük elvárható módon folytatták a keresést, és nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy édesapját felleljék. Álláspontja szerint a rendőri mulasztásoknak is betudható, hogy édesapját már nem sikerült élve fellelni.

A Testület megállapította, hogy a sérelem felismerése a hiányolt intézkedések pillanatában, de legkésőbb édesapja feltalálásának napján, 2012. március 24-én bekövetkezett. A Testület megjegyzi, hogy a panaszos sérelmének orvoslása céljából feljelentést tett a D. városi Nyomozó Ügyészségen, ahol halált okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt a nyomozást elrendelték. 2012. július 18-án a Megyei Főügyészségen zárult le jogerősen a vizsgálat a nyomozást megszüntető határozattal. A panaszos még az e dátumtól számított nyolc napos határidőt is elmulasztva, csupán 2012. augusztus 17-én nyújtotta be panaszát.

Bár tény, hogy – az ügy körülményeiből következően – a panaszos nyilvánvalóan nem kapott felvilágosítást a rendőrségtől a panasztételi lehetőségekről, ez jelen ügyben nem volt a rendőrségnek felróható mulasztás (hiszen a tájékoztatási kötelezettség az Rtv. 20. §-a szerint az V. fejezetben foglalt intézkedések foganatosításakor és a VI. fejezetben felsorolt kényszerítőeszközök használatát követően áll be, márpedig ilyenek a panaszossal összefüggésben nem merültek fel).

Figyelemmel erre és a sérelmek felismerésétől a panasz benyújtásáig eltelt idő hosszára, a Testület – tekintettel az Rtv. 93. § (1) bekezdésének idézett szabályára – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt, mint késve érkezettet elutasította.

Budapest, 2013. április 30.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET